

Slobodan Bobo Slovinić

MILENA JOVIĆEVIĆ POPOVIĆ, slike

Dvorac Petrovića, novembar 2005.

Centar savremene umjetnosti Crne Gore je u podgoričkom Dvorcu Petrovića, krajem novembra ove godine, priredio samostalnu izložbu slika, crnogorske umjetnice Milene Jovićević Popović (1976). Nakon završene gimnazije (1995), Milena je diplomirala (1999) na Fakultetu likovnih umjetnosti na Cetinju, u slikarskoj klasi prof. Nikole Gvozdenovića. Specijalizovala se (1999) na Akademiji lijepih umjetnosti u Le Manu (Francuska). Potom je diplomirala (2004) na Akademiji lijepih umjetnosti u Parizu, u klasi prof. Dominik Gotjea. Sada je na postdiplomskim studijama kod prof. Gotjea i na cetinjskom FLU, u klasi prof. Dragana Karadžića, te saradnik na istom fakultetu u klasi prof. Nataše Đurović. Do sada je priredila četiri samostalne, a učestvovala je na dvadesetak grupnih izložbi u našoj zemlji i inostranstvu. Dobitnik je više značajnih nagrada za slikarstvo na internacionalnim salonima u Francuskoj, te nagrade "Milunović–Stijović–Lubarda" (2005) na Tradicionalnoj izložbi Udruženja likovnih umjetnika Crne Gore. Član je ULUCG–a i Asocijacije Figurasion Kritik, a stalno živi i stvara u Podgorici. Aktuelnu izložbu prati trojezični, izvanredno dizajniran i štampan kolomi katalog sa uvodnim tekstovima Janje Kralj i Janka Ljumovića.

U atraktivnom izložbenom prostoru dvorca, prezentirano je četrdesetak likovnih eksplikata, velikog i galerijskog formata, realizovanih kombinovanom tehnikom na platnu. Na spratu, izložen je "Pariski ciklus", nastao u Francuskoj, a u prizemlju ciklus "Dim (*Smoke*)", ostvaren u Crnoj Gori. Milenina najnovija likovna ostvarenja, takođe pripadaju sferi figuralnog, ali sa posebnim usmjerenjem ka znakovno–simboličkom. U

gradu svjetlosti, Milena se direktno upozнала sa mnogim prednostima, ali i nekim čudnim paradoksima velegrada. To neposredno sučeljavanje, rezultiralo je snažnim paradig–matskim nabojem i eksplicitnim artističkim iskazom nonsensnih aktuelnosti. U središtu zbivanja je ljudsko stvorenje, koje je postalo integralni dio otuđene atmosfere megapolisa. Misaono–tekstualna potka, postaje osnovna premisa na kojoj Milena gradi usmjeravajuću iskaznost. U pariskom ciklusu, akcent je stavljen na prevozna sredstva, metro, željeznicu, automobil, autobus, avion, te korelativni odnos ljudskog stvorenja sa tim komunikacijskim atributima. Oni su simboli ubrzanog života u kome je sve normirano, i u kome je opšta trka neminovna konstanta. Ne postoje intervali za normalno promišljanje, nema opuštanja i predaha, nema odmora i dokolice. Prevozna sredstva, podzemne i nadzemne rute, postaju simboli nesnosnih kinetičkih tokova i sveopšteg urbanog haosa. U sistemu u kome znaci usmjerenja, uputstva, naredbi, ograničenja diktiraju egzistencijalni ritam, čovjek neminovno postaje numerička oznaka, karika lanca, zapravo dio otuđene mase, koji reaguje instinktivno. Koliko god je sve urađeno da se život u urbanom centru učini lagodnim, da se ljudima obezbijedi bezbroj informacija, opšti stav prema jedinki i posebnosti je gotovo potpuno dehumaniziran. U tom kontekstu nastala je seriji slika velikog formata, poput billboarda, u kojima Milena iskazuje svoj kritičko–ironički stav prema aktuelnoj stvarnosti, translatornoj neminovnosti, masovnoj medijskoj manipulaciji i opštoj marketinškoj dominaciji. U funkciji supstituisanja eksplikata, javljaju se smjerokazi, saobraćajni znaci, natpisi upozorenja (*Fragile*), zabrane (*Danger*), reklamne poruke, uputstva za upotrebu. Ljudsko stvorenje je obezličeno, postaje znakovni simbol, sazđano je od strelica i smjerokaza i u permanentnoj je jurnjavi za egzistencijom, profitom i uspjehom. U toj čudesnoj farsu apsurdna, ljudsko

stvorenje je izdresirano, ali nije i njegov kućni ljubimac, koji na ulici, nažalost i dalje ostavlja kužne tragove. Slike su ostvarene kombinovanom tehnikom, uz upotrebu ulja, akrilika, kolaža, krejona, flomastera, te uz aplikaciranje tiketa, naljepnica, raznovrsnih znakova i simbola.

Odmah po povratku u Crnu Goru, Milena poneseno kreće u nova stvaralačka istraživanja, zapravo, eksplicite se tematski-likovno veže za veoma aktuelizovanu, i osobito u posljednje vrijeme, gotovo jeretiziranu tematiku, konzumiranje duvana. Uz terorizam, drogu, nasilje, ratna žarišta, vjersku i drugu netoleranciju, cigareta je oktroisana kao opasno ljudsko zlo, koje prijeti masovnim uništenjem. U epicentar vizuelno-likovnog zbivanja, Milena uvodi gotovo kompletan duvanski rekvizitorij: cigaretu, cigaru, tabakeru, duvan-kutiju, duvan-karticu, upaljač, šibice, muštiklu, lulu, pepeljaru, pepeo, opuške, dim. I svakako, prisutani su strastveni konzumenti, čiji se likovi jednostavno ne prepoznaju od gustog duvanskog dima. Uz veoma raznovrsne duvanske rekvizite, posebno su naglašeno prezentirane, zapravo, zumirano su uvećane ruke, šake i prsti, koji neminovno

učestvuju u činu konzumentnog zadovoljstva. Prepoznaju se grube muške šake sa vrijednim satovima i požutjelim prstima od nikotina, ali i nježne ženske ruke sa bogatim narukvicama, te prsti sa dugim lakiranim noktima. Milena neposredno u likovnu ravan uvodi tekstualne poruke, slovne i numeričke oznake i simbole, a sve eksplikate, kao na ekranu u donjoj zoni prati kontinuirana bijela traka sa upozoravajućim porukama. Konačno, opšte zlo je prepoznato kao pogubno, masovno je internacionalizovano i stavljeno na stub srama. Milena veoma suptilnim kritičko-ironiziranim pristupom i konceptualno-iskaznim artistskim jezikom, u snažnom kreativnom zanosu razvija specifičnu problematiku. Zapravo, ona na velikim print-fotografijama otisnutim na platnu, slikarski naknadno interveniše, kontrapunktira crno-bijele i kolorne partije, potencirajući usmjeravajuću tematsko-likovnu supstratnost. Milena je mlada umjetnica, koji je veoma uspješno trasirala svoj put u Francuskoj, a sigurno je zakoračila i na crnogorsku savremenu likovnu scenu. Upravo u tom pravcu treba očekivati nove iskorake i poželjeti joj uspješno ostvarenje umjetničkih planova.